



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Seculum VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](#)

SECULUM VI.

XII. CARENTINVS.

Carentinus sedit per annos 20. regnantibus in Francia Sigeberto & hujus filio Childeberto , quorum favoribus tutus Coloniam partim novis , partim instauratis exornavit templis : unde cecinit Poeta ;

Templa Carentinus qui plurima struxit in urbe,
Ingenti gessit Religione Pedum.

XIII. D. EBREGISILVS.

D. Ebregisilus per annos pariter 20. floruit Coloniensium Episcopus Guntramo Francorum, & Childeberto juniori Austrasiæ Regi acceptissimus. Pars corporis sepulti, sed inde inter Reliquias sacras meritò numerati, Tuitium translata quiescit miraculis clarissima. Sedit an. 20. mortuus an. 600.

SECULUM VII.

XIV. REMEDIVS.

ETiam Remediū annis 20. Coloniensium Episcopus docuit illa ætate , qua Theodobertus Austrasiæ Rex pulsus, Colonia capta , & oves unā cum pastore suo sunt dispersæ, atque ad macellum raptæ : laudes proinde Remedio scripsit Poeta hoc compendio :

Remidius medicā sanavit vulnera dextrā ,
Et pepulit morbos à grege sāpe suo.

XV. S. CVNIBERTVS.

S. Cunibertus Dagoberto II. Austrasiæ Regi moderator à regio genitore Sigeberto datus, munus suum ea morum
U inten-

integritate gessit , ut aulam Regis in DEI domum conver-
sam dixerint æqui rerum æstimatores. Consilia is sua cum vi-
ris virtute & munere sibi paribus communicans, Ecclesiæ & reg-
nis mirè profuit, doctus miscere eum in modum sacra profanis,
ut dum alieno etiam curas intendebat, suo tamen nunquam defuerit
officio : unde Stephanus Abbas Divorum eo tempore Episcopo-
rum mores dilaudans hæc scripsit : quale, quām sanctum erat illud pa-
latium , ex quo tam Sanctos, tamque illustres suscepiebat Ecclesia Sacerdotes ? ex quo
procedebant sectatores non Simonis, sed Petri ; non mercenarii, sed veri ministri Chri-
sti ; & qui curias Regum non quererent, sed potius à Regibus quererentur ipsi , quique
non honores per ambitionem appeterent, sed magis ab oblatis, per humilitatem refuge-
rent. Ex quorum numero ; erant enim plurimi, fuit Arnulphus Metensis, Cunibertus
Coloniensis, Tungensis Remalus, Trevirensis noster Modoaldus, istis & omnibus aliis
omni virtutum genere conferendus. Vide plura in brevvero pag. 343.

Cæterū inter elogia D. Cuniberti numerarunt etiam, quod
Reliquias Divæ Ursulæ & Sociarum Virginum loco honoratori
posuerit: unde cecinit Poeta :

Detexit cineres Ursula Diva tuos.

Annis 40. illustravit Sedem Colonensem , mortuus an. 660.

XVI. BOCALDVS.

Bocaldus D. Cuniberti Successor annorum 20. Episcopus,
vel laudari multis non est promeritus , vel verius laudes
postoris transcribere neglexerunt Germani majores nostri,
gladio , quām calamo nobiliores , quod queruntur hodie mul-
torum nobilissimi cineres, & plurimorum in Germania Præsulum ,
inter quos veniunt

XVII. STEPHANVS. & Sed. 10.

XVIII. ADELVINUS Sed. 4.

XIX. GUISO.

Guiso Archipræsul is fuit , cuius vigilantiæ id deberi te-
stantur Veterum annales, quod Romanis aris amplior
patuerit

pattuerit locus per Frisiā & Westphaliā, unde cecinit Laudator Guisonis :

Erectas noviter Christi Guiso aspicit aras
In Frisiō pariter Westphalicōque solo.

Sedit an. 14. mortuus an. 708.

SECULUM VIII.

XX. ANNO I.

Anno I. Episcoporum duorum virtutum decore clarissimorum socius nondum Episcopus, cum utroque multa agere, & pati multa didicit, præsertim verò ea tempestate, quæ D. Lambertus Trajecti Episcopus Pipini Heristalli adulteria perstrinixit virgulâ censoriâ, ob id ipsum à Dodone adulterantis fœminæ fratre occisus. Alter fuit D. Ludvvinus Trevirensium Archi-Episcopus virtutibus & miraculis celeberrimus. D. Suibertum ex Anglia venientem excepsisse scribitur Anno etiam; verum repugnare videtur temporis ratio; aut annis centum & pluribus vixisse D. Suibertum oportet, quem sub Seculi VIII. finem, & sub Seculi IX. initium Verdensium Episcopum primum fuisse novimus an. 809. mortuum. Annonem verò mortuis annumeratum jam fuisse an. 709. testantur Annales Coloniæ. Vito Annoni verterunt multi, quod D. Lamberti exemplum minùs strenue sit secutus in castigandis Procerum vitiis publicis.

XXI. PHARAMVNDVS.

Paramundus post Annonem unius anni duntaxat Episcopum Coloniensi Ecclesiæ annis duobus præfuit. Longiori fortassis tempore Trajectensem tulit Infulam, postquam D. Lambertus in exilium pulsus, contra vitium pro virtute perorare non destitit: in hujus enim viduam Sedem intrusum fuisse memorant Leodii Scriptores.

U 2

SE-